

бухгалтерському обліку орендних операцій, а не з їх правової форми. Разом з цим неможливо не помітити, що практичне використання цього принципу нерідко буває пов'язано з юридичними негараздами і труднощами, оскільки, наприклад, до собівартості продукції, (робіт, послуг) витрати по проведенню орендарем капітального ремонту можуть включатися тільки в тому випадку, якщо таке зобов'язання прописане як його обов'язок в договорі оренди.

Безперервність діяльності організації означає, що організація не має наміру ліквідуватися і надалі продовжуватиме свою діяльність у майбутньому.

Дотримання окреслених принципів обліку орендних операцій допомагає організації організувати правильну та водночас ефективну систему обліку.

Література.

1. Асаул А. Н. Теория и практика управления и развития имущественных комплексов : Суть процесса управления и эксплуатации объектов недвижимости [Электронный ресурс]. - Режим доступа : http://www.aup.ru/books/m492/2_2_1.htm

2. Аренда как метод эффективного управления объекта недвижимости / Асаул А. Н. и др. // Управление, эксплуатация и развитие имущественных комплексов [Электронный ресурс]. - Режим доступа : http://www.aup.ru/books/m7/2_1_7.htm

3. Голов С. Облік оренди / С. Голов // Бухгалтерський облік і аудит. – 2013. – № 8 – С. 17.

4. Про фінансовий лізинг : Закон України від 16.12.97 р. № 723/97-ВР [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/723/97-вр>

ПІДВИЩЕННЯ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ АВТОТРАНСПОРТНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Чена В.Г., студент

Науковий керівник: Бочарова Н.А., к.е.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Функціонуючи в ринковій економіці як суб'єкт підприємницької діяльності, кожне АТП має забезпечувати такий стан своїх фінансових ресурсів, за якого воно стабільно зберігало б здатність

безперебійно виконувати свої фінансові зобов'язання перед всіма діловими партнерами, клієнтами, державою, власниками, найманими працівниками. Набуваючи в ринкових умовах справжньої фінансової незалежності, несучи реальну економічну відповідальність за ефективність господарювання і за своєчасне виконання фінансових зобов'язань, АТП здатні досягти стабільності своїх фінансів лише при суворому додержанні принципів комерційного розрахунку, головним серед яких є зіставлення витрат і результатів, одержання максимального прибутку за умови мінімізації витрат. Саме ця умова є визначальною для формування фінансового стану підприємства.

Фінансова діяльність автотранспортного підприємства є частиною господарської діяльності, тому тісно пов'язана з виробництвом й реалізацією продукції, відтворенням основних і оборотних фондів, утворенням і використанням грошових коштів. Фінансовий стан – це сукупність показників, що відображають наявність, рух і використання фінансових ресурсів будь-якого підприємства. Забезпеченість фінансовими ресурсами, що визначає фінансовий стан, залежить від вірної організації матеріально-технічного постачання, виробництва, реалізації продукції та отримання прибутку. Відсутність фінансових коштів може призвести до перебоїв у постачанні ресурсів та виробництві продукції та підірвати конкурентоспроможність підприємства. Відповідно до цього аналіз фінансового стану повинен спиратися на попередньо проведену оцінку виробництва й реалізації послуг АТП, їх собівартість і прибуток. Поліпшення фінансового стану на основі раціонального використання фінансових ресурсів є важливою ланкою в ланцюзі заходів щодо поліпшення інвестиційної привабливості, зростання внутрішнього потенціалу і зміцненню конкурентоспроможності автотранспортного підприємства.

Всі господарські операції спрямовані на те, щоб в майбутньому отримати певну вигоду. При цьому абсолютна сума і час отримання очікуваного доходу в момент прийняття рішення може й не співпасти. Фінансовий стан АТП оцінюється як в короткостроковому, так і довгостроковому періоді. Відповідно, він характеризується платоспроможністю і фінансовою стійкістю підприємства.

Фінансовий стан характеризує, на скільки успішно всі грошові процеси йдуть на автотранспортному підприємстві. Він визначає конкурентоспроможність АТП, його потенціал в діловому співробітництві, оцінює в якій мірі гарантовані економічні інтереси самого підприємства і його партнерів.

Визначення фінансового стану на певну дату допомагає відповісти на питання, на скільки вірно АТП керує своїми фінансами протягом року, як воно використовує власне майно, наскільки воно поєднувало власні і позикові джерела, на скільки ефективно використовувало власний капітал, чи нормальні взаємовідношення із кредиторами, дебіторами, бюджетами. Від поліпшення фінансового стану автотранспортного підприємства залежать його позитивні економічні перспективи. У зв'язку з цим необхідно проводити оцінку фінансового стану АТП.

Оцінка фінансового стану нерівнозначна із аналізом діяльності підприємства. Аналіз є необхідною основою для проведення оцінки фінансового стану АТП. Оцінка включає розгляд кожного показника, отриманого в результаті аналізу з точки зору відповідності його рівня оптимальному для даного підприємства; факторів, що вплинули на величину цього показника, і можливих його змін при зміні того чи іншого фактора; необхідної величини показника на перспективу та способів досягнення цієї величини.

Рисунок 1 – Методика фінансового аналізу

Аналіз фінансового стану підприємства можна проводити за наступними напрямками:

- експрес-аналіз фінансового стану;
- діагностика фінансового стану підприємства;
- оцінка майна автотранспортного підприємства і джерел його формування;
- аналіз стану розрахунків з дебіторами й кредиторами;
- фінансова стійкість АТП;
- аналіз платоспроможності.

Спочатку проводиться рахункова перевірка фінансової звітності й експрес-аналіз (діагностика) фінансово-господарської діяльності, який є загальною оцінкою діяльності автотранспортного

підприємства.

Потім слід провести порівняний аналіз. Порівняний аналітичний баланс включає показники абсолютної величини за статтями вихідного звітнього балансу, питомі ваги статей балансу до валюти балансу, зміни в абсолютних величинах, зміни в питомих вагах, темпи приросту статей балансу.

Забезпечення виробництва оборотними засобами й засобами для розрахунків є однією з ключових проблем економічної ситуації країни. Втративши дешевий й доступний банківський кредит, господарство, пішло шляхом нарощування комерційного кредиту в формі дебіторської й кредиторської заборгованості. Цей комерційний кредит зіткнувся з відсутністю в господарстві тих форм, які надавали б йому мобільність та дозволили б тимчасово вільним оборотним капіталам швидко переходити від одного господарства до іншого, обслуговувати господарський оборот. Замість ланцюжка розрахунків виникла інертна маса неплатежів.

Сам факт величезної інертної маси дебіторської та кредиторської заборгованості дозволяють зробити три висновки. В народному господарстві є ресурси, які можуть бути реалізовані і при визначених умовах поповнити оборотні кошти. Необхідно відродити вексель і вексельний обіг. Необхідно провести відповідне коригування кредитної політики, з тим, щоб банківські ресурси надходили в економіку по каналах обліку і переобліку векселів.

Теоретично існує кілька шляхів вирішення проблеми неплатежів. Прямий банківський кредит в оборотні засоби. Однак банківській (незабезпечений) кредит не може прийняти масовий та систематичний характер в умовах відсутності угоди між контрагентами. Він ризикований і може надаватися під високі відсотки. Така форма кредиту прийнятна в разі формування великих сезонних запасів, але в інших випадках вона буде викликати уповільнення обороту і ще більшу потребу в оборотних засобах.

Вексельний кредит не потребує особливої застави і менш ризикований, ніж банківський кредит. Він не пов'язує оборотні кошти кредиторів, бо дозволяє їм розплачуватися векселями зі своїми постачальниками. Вирішення проблеми дефіциту грошей в економіці полегшить доступ автотранспортних підприємств до отримання кредитних "живих" грошей, проте не призведе до повної відмови від векселів як отримання джерела додаткових оборотних коштів, оскільки вексельне законодавство уніфіковано, а вартість

"вексельних" грошей завжди буде залишатися нижче вартості "живих". І оскільки ситуація, що склалася у фінансовій системі країни, така, що тільки кредитування реального сектора (мова йде про зворотні кредити) може служити потужним джерелом поліпшення становища автотранспортних підприємств і обслуговуючих їх комерційних банків, вексельне кредитування буде з успіхом використовуватися між банками і їх клієнтами.

Фінансовий стан є найважливішою характеристикою ділової активності й надійності діяльності автотранспортного підприємства. Він визначає конкурентоспроможність АТП та його потенціал у діловому співробітництві, є гарантом ефективною реалізації економічних інтересів як самого підприємства, так і його партнерів. Тому за умов ринкової економіки істотно підвищився інтерес учасників економічного процесу до об'єктивної та повної інформації про фінансовий стан підприємства. Основою методики є теорія аналізу фінансової діяльності підприємства, що розглядає поняття "стабільний фінансовий стан" не тільки як якісну характеристику його фінансів, а як і кількісно вимірюване явище.

Література.

1. Ковалев В.В. Введение в финансовый менеджмент / В.В. Ковалев. – М. : Финансы и статистика, 2003. – 768 с.
2. Крейнина М.Н. Финансовый менеджмент / М.Н. Крейнина. – М. : Изд-во «Дело и Сервис», 2004. – 304 с.
3. Поддєрьогін А.М. Фінанси підприємства / А.М. Поддєрьогін. – К. : КНЕУ, 2004. – 546 с.
4. Шеремет А.Д. Комплексный анализ хозяйственной деятельности / А.Д. Шеремет. – М. : ИНФРА-М, 2006. — 415 с.

ІНВЕНТАРИЗАЦІЯ НА ПІДПРИЄМСТВАХ: ПИТАННЯ МЕТОДОЛОГІЇ І ПРАКТИКИ

*Савченко М. С., слухач магістратури
Науковий керівник: Вербицька В. І., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Однією з найважливіших умов розвитку економіки і визначальним фактором успішного функціонування будь-якої організації або підприємства є його забезпеченість необоротними активами, а отже, і їхнє ефективне використання. Здійснення процесу